

DIPHThERIEBACILLENDRAGERS.

Niet lang geleden ontvingen enkele Amsterdamsche artsen bericht van den Directeur van den Gem. Geneesk. en Gezondh. Dienst te Amsterdam, dat zijn dienst geen medewerking meer zal verleen en bij het uitstrijken van keel en neus voor het onderzoek op diphtheriebacillen bij kinderen, die naar buiten gezonden worden, maar dat in plaats daarvan wel epidemiologische gegevens op aanvraag zouden verstrekt worden.

De herstellingsoorden van het Spoorwegpersoneel o.a. laten echter geen kinderen toe in hun inrichtingen, tenzij zij onderzocht zijn op „bacillendragen” o.a. op grond van deze zeer recente verklaring van professor SCHELTEMA uit Groningen: „Naar mijn meening is een voorafgaand onderzoek op diphtherie ten behoeve van kinderverpleeginrichtingen uit prophylactisch oogpunt noodzakelijk of ten minste zeer gewenscht”.

Natuurlijk staat mij ter beschikking het Centraal Laboratorium te Utrecht om bedoeld onderzoek op diphtheriebacillen toch te doen geschieden bij kinderen, die ik daarheen wil zenden.

Maar moeten wij, huisartsen, over het plotseling veranderde inzicht, dat er bij de hygiënisten van de gemeente Amsterdam bestaat, niet eens wat meer weten dan deze aanschrijving. Ik acht het een eisch, dat wij hierover ruim ingelicht worden, om zelf een oordeel te kunnen vellen. Immers onze patiëntjes worden door ons of buiten ons om door den schoolarts gezonden naar Amsterdamsche kinderhuizen en vacatiekolonies en loopen volgens het advies van prof. SCHELTEMA meer kans dan vroeger daar met diphtherie besmet te worden. Totdat wij volledig ingelicht zijn, moeten wij ons gezamenlijk tegen het uitzenden van onze patiëntjes naar de Amsterdamsche kinderkolonies verzetten.

Heeft soms de actie voor het inenten tegen diphtherie hier iets mede uit te staan?

D. BAGGELAAR.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

WEENEN. — Bioscoop-artsen. De Aerztekammer te Weenen heeft bij de overheid aangedrongen op de aanstelling van artsen bij de groote bioscooptheaters. Nog meer dan in de schouwburgen is het wenschelijk, dat in de „Groszkino's” steeds een arts aanwezig is bij de voorstelling, voor eerste hulp bij ziekte of ongevallen (*Deutsche med. Wochenschr.*, 10 Oct.).

LONDEN. — Mescalisme. In een vergadering der vereeniging voor de studie der dronkenschap en der verslaving aan verdoovende middelen is door dr. MACDONALD CRITCHLEY medegedeeld, dat maatregelen noodig zijn gebleken tegen een nieuw verslavingsmiddel, het mescal, ook peyote of peyotl genoemd, dat reeds eeuwen lang in de zuidelijke staten van Noord-Amerika en in Midden-Amerika wordt gebruikt. Het moet in de groote steden van Europa reeds zeer in zwang zijn, en wel niet om verdoovende of dronken makende eigenschappen, maar omdat het schoone en ingewikkelde visioenen teweeg brengt, nog meer dan de haschisch. Mescal is een cactus in de woestijnen van Midden-Amerika. In 1898 heeft prof. W. E. DIDON bevonden, dat mescaline, het alcaloïde uit deze plant, de hartfrequentie verlaagt, den bloeddruk verhoogt en in grootere giften het ademhalingscentrum vergiftigt. De werking van groote giften bij den mensch bestaat uit langdurige hallucinaties, duizeling, hoofdpijn, misselijkheid en groote verwardheid ten opzichte van den tijd. CRITCHLEY zelf en FERGUSON hebben een gift van 0.2 gr. mescalinesulfaat gebruikt. Na 25 minuten begonnen de hallucinaties: aanvankelijk, bij gesloten oogen, gekleurde figuren; later, ook bij open oogen, ook voorwerpen, bloemen, vlinders in schitterende kleuren, die onophoudelijk afwisselden. Na anderhalf uur had de hallucinose haar toppunt bereikt, waarop zij